

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ὅτι ὁ Ὄσμαν πα-
Εἰς τὴν τηλεγραφικῶς ὡς ἀπεμακρύν-
θη, τέλος πάν-
των, ἀπὸ τὴν γενικὴν διοίκησιν Ἰωαννίνων καὶ
διωρίσθη ἐπιθεωρητὴς τοῦ πυροβολικοῦ ἡμετέρου
εἰς τὰ τουρκοελληνικά σύνορα ἀντὶ τοῦ Σεΐφου-
λάχ πασᾶ ὅστις κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Ὄσμαν
πασᾶ. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἡ βοιωτικὴ πρεσ-
βεΐα ἔχουσα σύμμαχον Μεγάλῃν Δυνάμειν ἐπε-
δίωκε τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐξ Ἰωαννίνων τοῦ Ὄ-
σμαν πασᾶ· ἀλλὰ αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ἐνκαύ-
λουν πάντοτε. Ἡ ἐσχάτως ἀποσταλέσα εἰς
Ἰωαννίνα ἐπιτροπὴ σκοπὸν, κυρίως, εἶχεν οὐχί
νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἡ δὴλωσις τῶν κουτσουβα-
χικῶν κοινοτήτων ἐγένετο ἀνεπηρέαστος καὶ
ἐλευθέρῃ τῇ βουλήσει, ἀλλ' ὅπως δυνήθῃ νὰ
εὐρη ψευδὸν τι ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ εἶνε δυνατόν
νὰ στηρίχθῃ κατηγορία πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ
Ὄσμαν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπανήλθεν εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν, καὶ πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ μεγά-
λου Βεζύρου τὸ πόρισμα τῶν ἐρευνῶν ὑπῆρξεν
ὕπερ τοῦ Ὄσμαν. Ἐν τούτοις αἱ κατ' αὐτοῦ
ἐνέργειαι ἐπολλαπλασιάσθησαν ὁ δὲ Φερὴδ βένης
θέλων νὰ ἐκανοποιήσῃ τοὺς τουρκοαλβανούς συμ-
πατριώτας του συνετέλεσε τὰ μέγιστα νὰ χάσῃ
ἢ Ἡπειρος τὸν δίκαιον αὐτῆς διοικητὴν. Δὲν
ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀνευ τῆς ἀμέσου ἐπεμ-
βάσεως τοῦ Φερὴδ ἀδύνατον ἦτο νὰ σκληυθῇ ὁ
Ὄσμαν. Τὸ γεγονός τοῦτο θὰ λυπηρὴ ἀπαντᾷ
τοὺς Ἡπειρώτας. Ἡμεῖς δὲ, τὸ φρόνημα αὐτῶν
διερμηνεύοντες, ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐκφρά-
ζομεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α.Ε.
τὸν Ὄσμαν πασᾶ διὰ τὴν ἰσότητά, δικαιοσύνην
καὶ εὐθυδικίαν μεθ' ἧς διώκησε τὸν Ἡπειρωτι-
κὸν λαὸν καὶ εὐχόμεθα ὅπως αἱ ὑπὲρ τῆς χρί-
στης διοικήσεως τῆς Ἡπείρου προσπάθειαι τοῦ
μὴ μείνωσιν ἀτελεσφόρητοι.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ γενικοῦ διοικη-
τοῦ ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον, εἰς ἐποχὴν καθ'
ἣν πλήρως ἐπεκράτει ἀνυχρία, ὁ δὲ διοικὼν
τότε Χεβζὴ πασᾶς, στεροῦμενος καὶ ἄλλων προσ-
όντων ἀνίκανος δὲ καὶ ἐκ τοῦ γήρατος, οὐδὲν
καλὸν ἠδύνατο νὰ πράξῃ οὔτε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς
τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα ἅτινα ἐλυμαίνοντο τὸν
τόπον. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καθ' ἣν εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ διοικητήριον ἀντελήφθη ὅποια εἶνε
τὰ καθήκοντά του, πῶς λαὸν θὰ διοικήσῃ καὶ
πῶς πρέπει νὰ τὸν διοικήσῃ. Ἐν παντὶ ἐκυριάρ-
χησεν ἡ ἰδέα ὅτι ὥφειλε νὰ κυβερνήσῃ τὸν τό-
πον συμφῶνως μὲ τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους του.
Τὸ συμφέρον αὐτοῦ ἦτο νὰ ἀπαλλάξῃ, κατὰ
πρῶτον λόγον, τὸν τόπον ἀπὸ τὰ κακοποιὰ
στοιχεῖα, εἴτα νὰ θέσῃ χαλινὸν εἰς τὸ τουρκαλ-
βανικὸν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον, ἕως τότε, ὡς ἀρχὴν
εἶχε νὰ ἀρπάξῃ καὶ καταπιέξῃ τοὺς χριστιανί-
κους. Τὸ δεύτερον τοῦτο ἐξήγειρε τοὺς τουρ-
καλβανούς καὶ ὅλοι συνησπίσθησαν κατ' αὐτοῦ.
Εἶνε δὲ γνωστὰ αἱ ἐνέργειαι εἰς πάντας, ὥστε
περιττὸν θεωροῦμεν νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν ἐν-
ταῦθα· ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ὄσμαν ἐπαυσε ἡ
δωροδοκία, καὶ ἕκαστος ἠδύνατο, ἀδικούμενος,
νὰ προσφεύγῃ μετὰ θάρρους πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ
εὕρισκῃ τὸ δίκαιόν του, ὅπερ ἀπενέμετο μετὰ
τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ἰσότητος πρὸς τοὺς
Τούρκους, τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς Ἰσραηλι-
τάς. Ἐπὶ τοῦ Ὄσμαν δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι
ὡς βάζεις τῆς διοικήσεώς σου ἦτο τὸ ἰσχύς μου
ἢ δικαιοσύνη καὶ ἀμεροληψία.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἡ πρωτεύουσα τῆς
Ἡπείρου ἠξιώθη νὰ ἰδῇ καὶ Χριστιανὸν δῆμαρχο-

χον. Οἱ χριστιανοὶ ἀποτελοῦντες τὸ πολυπλη-
θέστερον στοιχεῖον οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ τύ-
χωσι τοιαύτης εὐνοίας ἐκ μέρους ἄλλου Διοικη-
τοῦ. Οἱ Τούρκοι τῶν Ἰωαννίνων, οἱ διακρινόμε-
νοι διὰ τὸν ἄδικον καὶ ἀκαταλόγιστον φανατι-
σμόν των, κατῴρθουν νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τοὺς
ἐκάστοτε διοικητάς καὶ νὰ τρομοκρατῶσι τὸ
χριστιανικὸν στοιχεῖον. Ἐνόμισαν ὅτι ἠδύναντο
νὰ ἐξκολουθῶσι βυθίζοντες τὴν αὐτὴν σκολιὰν
ὁδόν. Ἀλλ' ὅτε ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιόν τοῦ Ὄ-
σμαν νὰ διαμαρτυρηθῶσι διὰ τὸν διορισμὸν δη-
μάρχου Χριστιανοῦ κατελήφθησαν ὑπὸ δέους καὶ
τρόμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν κατῴρθωσαν ἀκόμη
νὰ συνέλθωσιν. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὄσμαν
κατεργετήθησαν καὶ αἱ γνωσταὶ ραδιουργίαι κακοή-
θων ἀτόμων, ἅτινα πρὸς ἐξολόθρευσιν ἀντιπάλων
αὐτῶν ἢ ἄλλων οὔτινες ἐγένοντο ἐμπόδιον εἰς
ἀκολάστους ἀπολαύσεις κατήγγελλον ἀνωνύμως
καὶ ψευδῶς τοὺς τοιούτους ἀντιπάλους ὡς δῆ-
θεν ἐπαναστάτας κτλ.

Τώρα γεννᾶται τὸ ἐξῆς ζήτημα. Τί θὰ πράξῃ
ὁ διάδοχός του; Ὅποιον πολιτικὴν θὰ μετέλθῃ
ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀξιώσεις ἐκείνων, οὔτινες θὰ
ζητήσωσι νὰ τὸν καταστήσωσιν ὄργανον πρὸς
ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των. Ἡμεῖς δὲν συμφω-
νοῦμεν ποσῶς πρὸς ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας δη-
μοσιογράφους, οὔτινες, ὡς πάντοτε, μετ' ἀκρι-
σίας παιδαριώδους, ἐχαρακτήρισαν τὸν μὲν Ὄ-
σμαν ὡς φιλέλληνα, τὸν δὲ Σεΐφουλάχ τούγαν-
τίον. Οὔτε ὁ Ὄσμαν ἦτο φιλέλληνας οὔτε ὁ Σεΐ-
φουλάχ μισέλληνας. Ὁ Ὄσμαν ὑπῆρξε πιστὸς
λειτουργὸς τοῦ Κράτους του καὶ εἰργάσθη ὅπως
συνέφερον εἰς πάντα πονοῦντα τὴν Τουρκίαν νὰ
ἐργασθῇ. Τίποτε περισσώτερον. Ὁ δὲ Σεΐφου-
λάχ εἶνε καὶ αὐτὸς Τούρκος καὶ ὀφείλει νὰ ὑπερ-
ρετῇ πιστὸς τῷ Κράτει του. Ποῖον ὁδὸν θὰ ἀκο-
λουθήσῃ θὰ ἴδωμεν βραδύτερον. Ἡμεῖς θὰ τὸν
προκαλοῦμεν νὰ ἐκδοῦμεν ὅτι, εἰ καὶ κατὰ πρῶ-
την φορὰν ἀναλαμβάνει πολιτικὴν διοίκησιν, θὰ
προσπαθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν, ἣν καὶ
ὁ προκατόχος του πολιτικὴν. Πεπροικισμένος
δὲ ἀντιλήψας ὅτι, φιλόπονος, πιστὸς εἰς τὸ
καθήκον του, ἀνελθὼν εἰς τὸ ὑπακὸν ἀξίωμα διὰ
τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἰκανότητος, τῆς φιλοπονίας καὶ
τῆς μελέτης εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξέλθῃ τῆς εὐ-
θείας ὁδοῦ καὶ νὰ μὴ προσπαθῇ νὰ βελτιώσῃ
μᾶλλον τὴν διοίκησιν τῆς Ἡπείρου. Εἶνε γνῶ-
ριμος τῶν Ἀθηνῶν ἀφ' ἧς ἐποχῆς διετέλει ὡς
στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθήναις τουρ-
κικῆς Πρεσβεΐας. Ἐν Ἑλλάδι ἔθηκε τὰ θεμέ-
λια τῆς μετέπειτα ἀνάδοι αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνώ-
τερα ἀξιώματα. Δὲν περιωρίσθη, ὡς ἄλλοι προ-
κάτοχοί του εἰς ἀπλὴν ἐπίδειξιν τῶν χρυσῶν
γαλινῶν, ἀλλὰ, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἤρξατο
μελετᾶν τὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ καὶ πληροφορῶν περὶ τούτου τὴν κυβέρνη-
σιν του. Ἐνίστατο ἐξῆλθε καὶ τῶν ἀπλῶν στρα-
τιωτικῶν αὐτοῦ ἐνσχολήσεων· διότι καὶ εἰς
ἄλλα ζητήματα ἠσχολήθη. Μελέται αὐτοῦ ἐδη-
μοσιεύθησαν καὶ εἰς τὰ Βυζαντινὰ φύλλα περὶ
δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι, περὶ καλλιεργείας ρη-
τίνης κτλ.

Ἀφοῦ δὲ ἐπεράτωσε τὴν ἐν Ἀθήναις ἀπο-
στολήν του μετέβη εἰς Ἀρτὸν καὶ ἐμελέτησε
στρατιωτικῶς τὰ ἑλληνικά σύνορα τῆς Ἡπεί-
ρου καὶ κατήρτισεν ὁλόκληρον σχέδιον. Περαι-
τώσας καὶ ἐκεῖ τὴν ἐντολήν του ἐξήτησε καὶ
διωρίσθη πρόξενος ἐν Ἀκρίσι. Ὑπὸ τὴν ἰδιό-
τητα ταύτην τὸν συνηνήτησαμεν ἐκεῖ κατὰ τὸ

1894 καὶ ἐθαυμάσαμεν τὴν δραστηριότητά του.
Περιήρχετο ὅλην τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐμελέτα
αὐτὴν ὑπὸ στρατιωτικὴν ἔποψιν. Τότε γράψαν-
τες τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν ἐκ Θεσσαλίας προε-
βλέψαμεν—κακίζοντες τὴν κοιμωμένην ἑλληνι-
κὴν Κυβέρνησιν—ὅτι μίαν ἡμέραν ὁ Σεΐφουλάχ
ἐμελλε νὰ ἠγῆται τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ
νὰ γνωρίζῃ τὰ πάντα. Ἀτυχῶς τὸ τοιοῦτον
ἐπικρατοποιήθη καὶ ἐπηλήθευσε κατὰ γράμ-
μα. Κατὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῶν Γερμανῶν οἱ-
τινες ἦσαν προσκεκολλημένοι εἰς τὸ τουρκικόν
Ἐπιτελεῖον ὁ Σεΐφουλάχ ἦτο ἡ ψυχὴ πάσης
κινήσεως καὶ ἐνεργείας, διότι τὰ πάντα ἐγίνω-
σκεν. Μετὰ τὸν πόλεμον προαχθεὶς ἔμεινε πι-
στός εἰς τὸ καθήκον. Ὑπὸ τὸ ἀνώτερον δὲ ἀ-
ξίωμα, εἰς ὃ προήχθη, πολλάκις περιήλθε τὴν
Ἡπειρον εἰσδύσας καὶ μέχρι τῆς Ἀρτῆς πρὸ
ὀλίγων δὲ ἐτῶν ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Κέρκυρα.
Ὡστε ἀνταλαμβάνων τὴν διοίκησιν τῆς Ἡπεί-
ρου δὲν εἶνε ἐντελὲς ξένος πρὸς τὸν τόπον. Ἡ
δὲ γνώσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣν ἐξέμαθεν
ἐν Ἑλλάδι, θὰ δώσῃ αὐτῷ ἀφορμὴν νὰ μελε-
τήσῃ καλλίτερα τὰ συμβαίνοντα ἐν Ἡπείρῳ
καὶ θὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἀπὸ αὐθαιρέτους
πράξεως καὶ ἀδικίας εἰς ἃς βεβαιότατα θὰ προσ-
παθήσῃ νὰ τὸν περιπλέξωσιν οἱ τυραννίσκοι
τῆς Ἡπείρου καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ὅσοι πρὸ τοῦ
Ὄσμαν εἶχον συνειθισθῇ νὰ καταλύωσι πάντα
νόμον καὶ πᾶσαν δικαίαν ἀρχήν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τῇ 26 Ἰανουαρίου 1906

Δὲν θὰ ἤξιζε τὸν κόπον νὰ καταχρασθῶμεν
καὶ πάλιν τῶν στηλῶν τῆς «Φωνῆς» με τοὺς
καθημερινούς καὶ ἀδικόπους ἀθλοὺς τῶν νυ-
κτοκλεπτῶν τῆς πόλεως μας, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω
ὅτι καὶ οὗτοι ἤθελον δειχθῇ περισσώτερον δια-
κριτικοὶ ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐκουράζοντο ἐκ τῆς
τακτικῆς νυκτερινῆς ἐντίμου ἐνσχολήσεώς των,
ἢ οἱ καλότυχοι ἀστυνόμοι μας θὰ ἐλάμβανον
περισσότερον φροντίδα περὶ τῆς περιστολῆς τῶν
κακοποιῶν τούτων. Ἀλλ' οὔτε οἱ μὲν κουρά-
ζονται, οὔτε οἱ δὲ ξεκουράζονται ἀπὸ τὸ ρακάτι
των. Ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες ὅτι φόβος καὶ
τῆμος κατέχει τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ ἐπὶ
τῷ ἀκούσματι ὀνόματος τῶν νυκτοκλεπτῶν, οἱ-
τινες πάντες εἶνε, ὡς μὴ ὀφείλει, γενναῖοι ἄν-
δρες τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, συνεννοήμε-
νοι φυσικὰ καὶ μετὰ τινῶν ἀλητῶν τῶν Ἰωαν-
νίνων, οὔτινες χρησιμοποιοῦσιν ὡς ὁδηγὸν τῶν κλε-
πτῶν. Εἰς μάτην ὁ Ἐσχώτατος Κομνητὸν πα-
σᾶς θέλει νὰ ἀρνηθῇ τὰ γεγονότα ὅτι οἱ κλέ-
πται οὗτοι εἶνε στρατιῶται. Αἱ μαρτυρίαι ὅλων
τῶν παρόντων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀστυνομι-
κῶν ὀργάνων βεβαιοῦσιν, ὅτι εἶνε στρατιῶται.
Εἶνε δὲ ἐντροπὴ ἀντανακλᾶσα ἀπ' εὐθείας εἰς
τοὺς ὑπευθύνους καὶ ἰδίως τὸν στρατιωτικὸν διοι-
κοῦντα πασᾶν, εἰς βάρος τῆς ὑπολήψεως τοῦ ὅ-
ποιοι πολλὰ δικαιδόνται, νὰ ἀνέχωνται τὴν κα-
τάστασιν αὐτὴν καὶ νὰ θέλῃ νὰ παραμορφώσῃ
τὰ γεγονότα. Τὰ διαπραττόμενα σήμερον ἐν
μέσῃ πόλει τῶν Ἰωαννίνων, οὔτε ἐπὶ τῆς γνω-
στῆς ἐποχῆς τοῦ Ἑσπᾶ ποσᾶ διεπαύσαντο.
Ἀς ἐμπόδισον τὰς νυκτερινὰς ἐξόδους τῶν
στρατιωτῶν, αἵτινες οὐδ' αὖτ' αὐτῶν κόμου ἐπι-
τρέπονται, καὶ θὰ ἴδωμεν, ἐὰν συμβῇ πλέον καὶ
τὸ ἐλάχιστον. Οἱ ἀτυχεῖς κατ' οἶκον καὶ ἰδίως

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ВОУЛН

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Θεοτόκη ἀνέκρινον ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοὺς φίλους τοὺς βουλευτάς. Ὁ κ. Θ. τοῖς φιλικωτέροις ἐχάρισε τὰς πάντας, καὶ κληθεὶς δὲ παρὰ τοῦ κ. Ποταμιάνου ἀνέκρινε τὰς εἰρήνας. « Ἡ Α. Ὑψηλότης μοὶ ἀπήγγειλε ὅτι θέλει ἀνακρινόναι τὴν κατὰστασαν πρὸς Α. Μεγαλειότητά τὴν Βασιλέα, ἐλπίζει δὲ κύριον υἱόν τῆς μεσημέρας ἡμέρας λάβει ἀπάντησιν παρὰ τοῦ πρέσβευτος. Καὶ ἐν ἐπιλόγῳ ἐθεσέον ὁ κ. Θεοτόκης: « Δὲν παρελθόντων, ναὶ καὶ πορεύσθω ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ Α. βασιλεὺς ἐξέορθε τὴν ἀπομυκνὴν τοῦ γυναικίου ἐπὶ τῆς δημιουργήσεως κατὰστασας, ἢ ἡ προσωπικὴ τοῦ γυναικίου ὅτι εἶνε ἐθροισμένη.

δικαιολογημένην την περί διαλύσεως της Βουλής αίτησιν της Κυβερνήσεως».

✱

Μετά την νέαν τροπήν ἣν ἔλαβον τὰ πράγματα οἱ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτευσεως κατελήφθησαν ὑπὸ κατεπλήξεως καὶ φόβου καὶ εὐρίσκονται ἀποθεκρυσμένοι καὶ δύσθυμοι. Καὶ ἐκάλειζαν μὲ τὴν κυβερνήσιν ὅτι, ὅθεν ἐνήργησαν ἐσπευσμένως ἐνῶ ἡδύνκτο, ἐὰν ἐπέμενε, νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον· ἀλλ' ἐξ ἄλλου τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐμεμφοντο καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως, διότι δὲν ἀπεδοκίμασεν ἐγκρίτως τὴν στᾶσιν τῶν στρατιωτικῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ περιποιηθῇ αὐτοὺς ἐθύσικεν ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν. Ἡ κοινὴ γνώμη ὁμόθυμος ὑποστηρίζει τὴν Κυβερνητικὴν ἐνέργειαν. Αἱ δὲ ἐφημερίδες, ἄνευ ἐξαιρέσεως, κατὰκρίνουσι τὴν πολιτικὴν τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἥτις θὰ ἡδύνκτο ἀνκνιρρήτως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ νὰ συντρέψῃ τὴν Κυβερνήσιν· ἀτυχῶς ὅμως δι' αὐτὴν ἐπολιτεύθη κατὰ τρόπον ὅστις ἐνίσχυσε τὴν Κυβερνήσιν.

✱

Αἱ νέαι ἐκλογαί, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐνεργηθῶσι τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου· ὁ δὲ λαὸς θὰ κληθῇ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τοὺς ὀλίγους σακαράκας οἱ ὅποιοι χάριν τῶν προσωπικῶν αὐτῶν συμφερόντων ὑπέβαλον τὸ Κράτος εἰς μεγίστην ζημίαν, διότι αἱ ἐκλογαί, αἵτινες συνεπάγονται ἀναστολὴν εἰσπραξεως τῶν φόρων κτλ. θὰ στοιχίσωσιν ὑπὲρ τὰ 2 ἐκατομμύρια. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ ὀπισθοδρομοῦσι τὸ Κράτος κατὰ ἐν ἑτος ἀκόμη· ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ οὐδὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φῶς» πληροφορεῖται, ὅτι ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μυροβουνίου διέταξε τὴν ἀνεγερσιν φρουρίου, ἐφ' οὗ θὰ στηθῶσι τρεῖς τηλεβόλα τοπομαχικὰ ἐπὶ ὕψους τοιοῦτου, ὥστε νὰ δεσπόζῃ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Κατάρου (παλαιτικῶς) εἰς Κετίγνην. Τὸ μέρος τοῦτο ἐνέχει διὰ τὸ Μυροβούνιον σπουδαίαν σημασίαν στρατηγικὴν· διότι ἀπὸ τοῦ φρουρίου τοῦτου τὰ τηλεβόλα θὰ δύνανται νὰ καταपुरοβολῶσι πᾶσαν ἀποβίθασαν εἰς τὸ Κάτταρον. Ἐκτὸς τούτου τὸ Μυροβούνιον ἐξαιρουμένη δραστηρίως νὰ ἐνισχύῃ τὸ πυροβολικόν του. Ὁ διάδοχος Δανῆλος ἐπεσκέψθη τελευταῖον μέγα γαλλικὸν ἐργοστάσιον καὶ παρευρέθη εἰς δοκιμὰς τηλεβόλων. Ὁ πρίγκιψ ἐδήλωσεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἡ χώρα του θὰ παραγγεῖλῃ ὀρεινὰ καὶ ταχυβόλα. Ἀκολούθως μετέβη εἰς Ἀγγλίαν διὰ νὰ βολιδοσκοπήσῃ κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς του τοὺς χρηματιστικούς κύκλους πρὸς σύναψιν πολεμικοῦ δανείου.

Τηλεγραφικὰ ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλου, ὅτι κατόπιν μακρᾶς διοργανώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσε καὶ ἡ κυβερνήσις, συνεκροτήθη τὴν δευτέραν μέγα ἀνθελληνικὸν συλλελητήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος χιλιάδες λαοὶ. Ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ συλλελητηρίου ἡγοῦντο οἱ γνωστοὶ ρήτορες Δισέσκο καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐξεφώνησαν ὑβριστικὰ λόγους κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρουμανίας, τοὺς ὁποίους ἐμέμψθησαν ὡς συντηροῦντας τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα Μακεδονίας καὶ ἀπεκάλεσαν αὐτοὺς προδότας τῆς φιλοξενίας ἧς τυγχάνουν ἐν Ρουμανίᾳ. Ὁ λαὸς, παρὰσυνθεὶς ὑπὸ τῶν Ρουμάνων ρητόρων ἐξεστράφη εἰς βρεβάρους βιαιότητας καὶ ἐπελθὼν σύσσωμος ἐνέκνιον Ἑλληνικὴν καταστημάτων κλειστῶν, κατέστρεψαν αὐτά, ἐκδιώξαν ἰδιοκτήτας Ἑλλήνων καὶ φεναίων τοὺς ὁποίους παρ' ὀλίγον νὰ ἐφόνευεν. Ὑπὸ τὰς σιωπηλὰς ἐπιδοκιμασίας τῆς ἀτυνομίας, ὁ θορυβοῦς ὄχλος διελύθη, ἀφοῦ ἐξεθύμανε κατὰ φιλησύχων ἀνθρώπων καὶ κατ' ἀψύχων ἐχθρῶν.

— Συνεπεῖξ διαταγῆς τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ Σέρβοι πρεσβευταὶ συνηντήθησαν ἐν Βιέννῃ καὶ ἐπισκεφθέντες τὸν κόμητα Γουλουχόφσκη, ἔσχον μετ' αὐτοῦ μακρὰς συνεντεύξεις, καθ' ἃς συνεννοοῦνται περὶ

τῆς νέας Βουλγαροσερβικῆς τελωνιακῆς ἐνώσεως. Πιστεύεται, ὅτι κατόπιν τῆς συνεννοήσεως αὐτῆς ἡ σύμβασις θὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τῆς σερβικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Μελέτιος ἀραβόφωνος, ὁ ἐπικληθεὶς ἐπιθέτωρ, διότι ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ἀντικανονικῶς καὶ οὐχὶ ὡς κελεύουσιν οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, ἐτελεύτησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ καὶ συνεπῶς οὐτε καὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ. Ἡ ρωσσικὴ Παλαιστήνιος Ἐταιρία, ἡ ἐργαζομένη πρὸ πολλοῦ νὰ καταστήσῃ ὑποχείρια τὰ Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, ὅτε ἐχέρυσεν ὁ θρόνος τῆς Ἀντιοχείας ὡς προσκληθέντος τοῦ τότε Πατριάρχου Σπυρίδωνος εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων, εἰργάσθη καὶ κατέβαλεν ὅλας αὐτῆς τὰς προσπάθειάς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνοδὸν εἰς τὸν θρόνον Ἑλλήνων. Κατὰ τὴν παρὰσυνάγωγὴν κατώρθωσε νὰ ἐκλεγῇ ὁ Μελέτιος. Ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον ἡ πρώτη του φροντίς ὑπῆρξε νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνας μητροπολίτας καὶ νὰ καταδιώξῃ αὐτοὺς καὶ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Μελετίου τίθεται ἐκ νέου τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ὁρεῖται δὲ ἡ τε ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα νὰ φροντίσωσιν ὅπως ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀποκατασταθῇ ἡ προτέρα ἑλληνικὴ ἐπιρροή καὶ ἐπανέλθωσιν οἱ ἐκδιωχθέντες ἀρχιερεῖς εἰς τὰς ἐδράς των. Ὅτι ἡ Παλαιστήνιος Ἐταιρία ἐργάζεται καὶ θὰ ἐργασθῇ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας καὶ πάλιν ἀραβόφωνος τοῦτο οὐδὲν ἐξενίζει, οὔτε εἶνε ἄγνωστον.

Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, ἥτις, πλειστάκις, ἀδεξιῶς διεχειρίσθη τὰ τοιαῦτα ζητήματα δὲν ἐν τῇ νῆφ φάσει ὑφ' ἣν παρουσιάζεται τὸ ζήτημα νὰ ἐργασθῇ τελεσφόρως οὐ μόνον διὰ τοῦ ἐν Βηρυτῷ προξένου ἀλλὰ καὶ ἀποστείλῃ καὶ εἰδικὸν ἀπεσταλμένον γινώσκοντα τὴν γλῶσσαν καὶ γνώστην τῆς ὑποθέσεως, ὅστις νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἐκεῖ ἑλληνικὸν στοιχεῖον νὰ φροντίσῃ δὲ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ συνεννόησιν καὶ μετ' αὐτῶν τῶν ἐπικρατεστέρων ἀραβόφωνων στοιχείων· εἶνε ἀληθῶς δυσχερὲς ὁ ἀγὼν ἀπέναντι τῆς Παλαιστήνιος, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀπογνωστικός. Ὁ θρόνος τῆς Ἀντιοχείας πολλάκις κατὰ παρωχημένους ἐποχὰς παρουσίαζε τοιαύτην ὕψιν· ἀλλὰ πάντοτε ἐπανῆλθεν ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἐπικράτησις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Σόφια, 30 Ἰανουαρίου.— Εἰς τὸν ἀφικθέντα ἀντιπρόσωπον τῆς Τουρκίας Μουνιό πασοῦν παρεσχέθησαν ἐξαιρετικαὶ περικοπῆσεις. Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος τὸν ἐκράτης νὰ γευματίσῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα τὴν ἰδίαν ἐσπέραν τῆς ἀφίξεώς του. Ἐν τούτοις εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους ἀμφιβάλλουν πολλὰ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐκτὸς ἂν ἡ Τουρκία προσχωρήσῃ εἰς τοὺς πόθους τῆς Βουλγαρίας δι' ὅτι ἀφορᾷ τὴν Μακεδονίαν. Ὁ Μουνιό πασοῦς, ἐν συνεντεύξει του μετ' δημοσιογράφους καὶ ἄλλους ἐπιφανεῖς Βουλγάρους, λόγον γενομένου περὶ τῆς δράσεως τῶν Μακεδονικῶν σωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τῆς ἐδνοίας ἧς δίδει τυχάνουν ταῦτα ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἤδη ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ καταδιώξῃ λυσσώδως τὰ ἑλληνικὰ σώματα καὶ νὰ τὰ ἐξαφανίσῃ.

Ὁ Μουνιό ἀνεχώρησεν εἰς τὴν εὐθείαν διὰ Βουκουρεστίον ἐνθα ὡς βεβαίως εἶναι ἀποστολὴν νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ διαπραγματευθῇ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἐτελέσθησαν γάμοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Στ. Γεωργίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Φάνης Δ. Λυμπερίτου.

— Τὴν π. Κυριακὴν 22 Ἰανουαρίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Δ. Γ. Ράδου μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κακοσημμένης δεσποινίδος Κατίνης Β. Ράπτῃ ἐν μέσῳ πλήθους ἀπεισίου καὶ ἐκλεκτοῦ πρὸ παντὸς Ἑπειρωτῶν. Τοὺς νυμφοκούς στεφάνους ἀντήλαξεν ἡ κυρία Χριστοδασίλη καὶ ὁ ἀγαπητὸς Πάσης των. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφουσι τὸν βίον ἀνέφερον καὶ ἀνθρώπων.

— Ὁ ἐκ Σποτασίου τοῦ Ζαγορίου κ. Κων. Δ. Ἰωαννίδης ὑποστὰς τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς φαρμακευτικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τὸν ἐπίσημον βαθμὸν «Δίαν καλῶς» ἐφ' ᾧ σφίγγομεν αὐτοῦ τὴν χεῖρα καὶ εὐχόμεθα εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταθμῷ εἰς ὃ κατέρχεται μετὰ ἐφόδια ἀρίστου ἐπιστήμονος.

— Ὁ κ. Σ. Δάσικας Πρόξενος α' τάξεως ἐν Βιέννῃ μετετέθη εἰς Πρόξενον ἀντὶ τοῦ Ι. Ζουλούμη, Πρόξενου β' τάξεως μετατεθέντος εἰς Σάμον, ἀντὶ τοῦ Μ. Νικολάου μετατεθέντος εἰς Ρόδον ἀντὶ τοῦ Σ. Κιουῆ Παζῆ μετατεθέντος εἰς Σκόδραν ἀντὶ τοῦ Χ. Νομικοῦ μετατεθέντος εἰς Τραπεζοῦντα ἀντὶ τοῦ Δ. Βιτάλη μετατεθέντος εἰς Ἀργυροκάστρον ἀντὶ τοῦ Μ. Σελιηίδου μετατεθέντος εἰς Βάρναν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ δικηγόρος κ. Κ. Μ. Μέκκιος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐταιρίας τῶν φων τοῦ Λαοῦ ὤρῃσεν περὶ τῆς «Ἡπείρου διὰ μέσου τῶν Αἰώνων» τὸ θέμα τῆς διαλέξεως τοῦ νεαροῦ πλην πολυμαθοῦς ἐπιστήμονος ἦτο λίαν ἐνδιαφέρον, διεξήλθε δὲ τοῦτο ὁ κ. Μέκκιος ἐν ἀδιαπτῶτι προσοχῇ τοῦ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου του, ὅπερ εἰς τὸ τέλος συνεχάρη αὐτὸν θερμῶς.

— Ὁ κ. Κων. Πολύδωρος διευθυντὴς τῆς «Φωνῆς τῶν Κυκλάδων» καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συνδρομητῶν καὶ τῶν ἄλλων νησιωτῶν συμπατριωτῶν του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐθ. Ἀθ. Κάϊρον. Σὺς ἐνεγοφώμεν καὶ ἀπεστείλαμεν ἡμῖν τὸ φύλλον. Τὴν συνδρομὴν σας ἐμβάλετε ταχυδρομικῶς.—**Χ. Φ.** Ἀστακὸν Ὠσαύτως.—**Κ. Νύσσα.** Ἐλήφθησαν ἐγκαίρως· ἀλλὰ εἴχομεν χάσει τὴν σημείωσιν περὶ τοῦ βιβλίου ὅπερ σὺς ἀποστέλλομεν νῦν.—**Β. Χ. Μ.** Θεσσαλονίκην. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ λοιποὺς καλοὺς πατριώτας καὶ συνδρομητὰς διὰ τὴν προθυμίαν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ φύλλου.—**Γ. Π.** Μανδούρα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς· ἐλήφθη.—**Δ. Κ.** Μάλτα. Σὺς ἀπεστείλαμεν Κουτσουλάκου Ἀθανασίου.—**Π. Π.** Ἅγιον Λουδοβίκον. Σὺς ἀπεστείλαμεν καὶ τὴν Δωδώνην ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ στείλῃτε τὴν ἐπιστολὴν συστημένην· διότι ἀφοῦ ἐστέλειται τὰ γράμματα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἡ ἀπόδειξις τῶν ὁποίων ἐλάβετε δὲν εἶναι καμμίαν ἀξίαν οὔτε ἐπρεπε νὰ μᾶς τὴν στείλῃτε ἀλλὰ νὰ τὴν κρατήσῃτε σῆς. **Ν. Κ.** Ἀλεξανδρείαν. Ἐλήφθη· σὺς γράφομεν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεάς, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ καταθέσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καί, τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	»	» » » » » 1 ἔτους
2	1/2	» » » » » 2 ἔτων
3	»	» » » » » 4 »
4	»	» » » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σίμμερον. Ὁρεῖται δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ νὰ ἀποστέλλωσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γ. Κ. Σάγγρη.**

ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΕΙΟΝ Γ. ΜΑΓΓΟΥ

6.—Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—6

Γράμματα Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά πρῶτης ποιότητος. Ἑρμαῖα καὶ τέχνη ἀρίστη. Παλάς υπέρτατος καὶ ἀδιάβροχα ἑτοιμα ὀρεγώτατα. Γινὰ εὐθανάτατα.

Τόπος **Η. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ**